

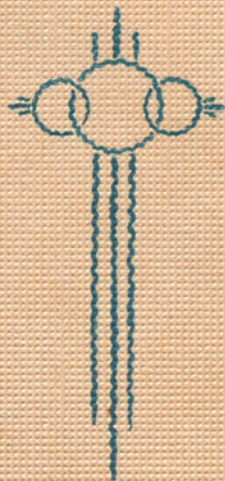
PALAU DE LA MUSICA CATALANA

CENTENARI
DE
RICART WAGNER

✱ 22 MAIG 1813

SEGÓN FESTIVAL

ASSOCIACIÓ WAGNERIANA

SEGON FESTIVAL

DIJOURS 22 DE MAIG DE 1913

Diada del Centenari del natalici

DE

RICART WAGNER

A $\frac{3}{4}$ DE 10 DEL VESPRE

□ □ □

PROGRAMA

— PRIMERA PART —

Marxa imperial, per gran orquestra.

LA WALKIRIA

Acte Primer (complert).

Sigmund: **Joan Raventós.**

Siglinda: **Lina Pasini Vitale.**

Hunding: **Conrat Giral.**

DIRECCIÓ: **FRANZ BEIDLER.**

— SEGONA PART —

Tristany i Isolda.

Preludi.—Escena final.

Isolda: **Lina Pasini Vitale.**

DIRECCIÓ: **FRANZ BEIDLER.**

Himne a Wagner.

En commemoració de la diada d' avui, aplicat a la **Marxa de Tannhäuser** per a chor, gran orquestra i banda.

DIRECCIÓ: **LLUIS MILLET.**

TERCERA PART PARCIVAL

Acte primer. Quadre segon.

(complert, per primera vegada a Barcelona).

LA CONSAGRACIÓ DEL GRAL

Amfortas: **Innocenci Navarro.**

Titulel: **Conrat Giral.**

Gurnemanz: **id. id.**

Cor de Cavallers. - Cor de Donzells. - Cor d'infants.

Deus de l'alçaria

ORQUESTRA - BANDA - CAMPANES

DIRECCIÓ: FRANZ BEIDLER.

Orquestra i Banda del "Sindicato Musical
de Cataluña": 130 professors.

Cor: Orfeó Català.

— 250 ORFONISTES —

**Es prohibida l'entrada a la Sala durant
l'execució del programa**

Himne a Wagner

Escrit per a commemorar el Centenari
del seu natalici

PER

Geroni Zanné i Joaquim Pena

SOBRE LA

MARXA DE TANNHÄUSER

□ □ □

Heroe nibat de llors i d'oliveres,
Geni triumpfal, pontifec i guerrer,
nou Apol·ló qui al món imperes
mentre de Pan s'afoga 'l crit darrer;

Fill benhaurat del regne d'Acidalia,
Fenix d'un bosc on l'aua es eternal:
puix que has begut les aigües de Castalia
Eros te dona força divinal!

Victors de triumpf arreu per tu floreixen,
clarins vibrants t'enlairen sobre 'l món,
cítars d'or tos cantic purs teixen:
Déu d'un germanic Parthenon!

Sacre apogeu de goig i benança,
força radiant qui esclata i s'expandeix,
llum eternal, sublim poixança:
Gloria a ton estre qui en l'amor floreix!

Gloria al Geni musical!
Gloria a Wagner l'immortal
qui ara'ls cors amb l'Art uneix!

Tristany i Isolda

PRELUDI

(COMENTARI DE L' AUTOR)

Un antic poema, un primitiu poema d'amor, renovat eternament i reproduït en totes les llengües de l'Europa mitgeval, ens parla de Tristany i Isolda. El fidel vassall, qui estimava Isolda sense voler confessar-s'ho ell mateix, l'havia anada a demanar per al seu rei, i ella, veient-se impotent de resistir, degué seguir el vassall com a núvia del sobirà. Gelosa la deesa de l'amor al veure trepitjats els seus drets, va venjar-se: el beuratge d'amor que, segons l'usatge, la previsor mare d'Isolda havia destinat al qui s'emmullerava amb aquesta sols per raons d'Estat, ella'l feu servir per un enginyós descuit a la jova parella, qui, tantost el tastà, se sentí de sopte inflamada d'un foc abrusador, i abdós amants degueren jurar-se que serien sempre l'un de l'altre. D'aleshores ençà no hi hagué per ells més que desitjos, dalers, jois i penes d'amor infinides; en canvi'l món, el poder, la fama, la gloria, l'honor, la noblesa, l'amistat, la fidelitat, tot se'ls esvai com un somni frevol. Una sola cosa sobrevisqué: el desitg, l'insadollable desitg, l'aspiració eternament reproduïda, assedegant-els i consumint-els; i per única redempció, la mort... Morir, finir, no despertar mai més!

Al escollir el music aquest tema per a l'introducció del seu drama d'amor, sentint-se per complert dins de l'element més propi i ilimitat de la musica, sols degué cuidar-se dels límits que fixaria a la seva obra, ja que l'agotament del tema era impossible. Així, d'un sol tret, mes en progressió amplament desenrotllada, feu expandir l'insadollable desitg desde la confessió tímida fins l'atracció tendrívola, creixent al través dels sospirs anguniosos, de les esperances i temences, de les queixes i'ls dalers, dels goigs i'ls sofriments, fins assolir la més poixant ufana, la més punyent angoixa, per a trobar la bretxa qui obrís al cor la via vers l'occeà de les infinides delícies d'amor.

— 5 —

Mes debades! El cor, sentint-se impotent, torna a defallir per a consumir-se en el desitg, el desitg inconseguible, car tot desitg conegut no es sinó la deua d'un altre de nou; fins que arribat al darrer decandiment, llustreja al nostre esblaimat esguart el pressentiment d'assolir el suprem goig: el goig de morir, de no ser ja res, el darrer deslliurament envers aquell reialme meravellós del qual més ens allunyem com més impetuosament ens afanyem a penetrar-hi. Podem anomenar-lo la mort? O es, més bé, aquell món nocturn, món meravellós, del qual sorgiren estretament enllaçats un cep i una eura damunt la tomba de Tristany i Isolda, com la llegenda'ns recompta?

ESCENA FINAL

ISOLDA

(Fitant els ulls en les despulles de Tristany ab extasi sempre creixent.)

Lleu mitg-riure
tot dolcesa!
Ulls graciosos,
clars brillegen!

Oh, mireu-se-ll!
No 'l veieu?

Còm s' enlaira
bell, mirific,
astre esplendit
vers l' espai!

No 'l veieu?

Còm el cor seu,
ferm i ardit,
s' infla i bat
de ple dins son pit!

Còm sos llavis
tendres són,
dolços llencen
lleus sospirs!

Guaita-l, hom!
Tu no 'l veus ni 'l sents?

Sols jo escolto
còm s' amplia
eixa excelsa melodia?

Goigs respira,
tot ho inspira,
lleu consola,
d' ell s' envola;
ja 'm desperta,
sòna oberta,
del seus ritmes
só rublerta!

Clara i pura,
còm fulgura!

Són onades
lleus dels aires?
Són boirades
plenes de flaires?

Còm s' aixamplen,
còm mormolen;
escapant-se,
còm tremolen!

En ses ones
dec banyar-me?
D' eixa aroma
ubriagar-me?

En eix ample torrent,
en eix sò resplendent,
en eix Món
sacre i omnipotent
llençar-se,
negar-se,
oh inconscient
goig suprem!

Parcival

ACTE PRIMER

QUADRE SEGON

L'escena representa la grandiosa nau del temple del Grial: un peristil sosté la volta de la cúpula central qui dóna pas lliure a la llum i dessota la qual hi ha el refetor on se celebrarà la sagrada cerimonia. Al fons de la escena hi ha una gran porta per banda. S'obren abduques portes: per la de la dreta entren els Cavallers del Grial en solemniat seguici i van arrengherant-se a l'entorn de dugues grans taules aparellades per a l'àgapa sota la cúpula, una per banda, deixant un espai lliure al mitg. Damunt de les taules no hi ha menjaries, tan sols un beire senyala cada lloc.

ELS CAVALLERS DEL GRIAL

A punt siguem tot'hora
per' l'àgapa d'amor,
com si eixa fos ja l'hora
de l'ultim sant conort!

(Un seguici d'Escuders—format per els Donzells—traversa l'escena amb pas més apressat, anant cap al fons. Un altre seguici d'Escuders—format per els Infants—traversa l'escena en direcció oposada al primer.)

Qui d'actes bons se plau,
ací tindrà la pau:
a l'àpaga vindrà
i el Dò suprem rebrà.

(Els Cavallers aplegats se posen a taula. — Per la porta de l'esquerra entra un altre seguici d'Escuders i Confreres Servents, convoiant Amfortas ajegut en la civera. Quatre Patges fan de davanters, dos dels quals duen l'estoig qui conté'l Grial, cobert de una porpra; els altres dos Patges duen paneres i àmfores, contenint el pa i el vi. El seguici s'adreça cap al mitg del fons, ont hom hi veu l'enlairat lliit de repòs cobert d'un baldaquí en el qual deposen Amfortas, treient-el de la civera; al davant hi té una taula de marbre oblonga, a façó d'altar, damunt de la qual els Patges posen l'estoig ab el Grial tancat encara.)

LES VEUS D'ELS DONZELLS

(Venint de mitja alçaria de la cúpula.)

Talment com pels homes
Ell dava un día
la seva Sanc preada,
pel Salvaire nostre
avui de grat que sia
ma sanc vessada.

El Cos que 'ns immolà amb sa mort,
revisqui en nos com alt confort.

LES VEUS DELS INFANTS

(De dalt de tot de la cúpula estant.)

La Fè'ns cobreix,
al cel sorgeix
el Sant Colom qui crida:
puix jo'ls doní
beveu ara'l Vi,
mengeu el Pà de vida!

(Després que tots han prè's llur lloc i s'es produït un silenci general, hom sent venir de lo més fons de l'escena, com sorgint de la tomba, la veu del vell Titurel, qui jau reclos dins d'un vas amb volta, darrera d'Amfortas.)

LA VEU DE TITUREL

Fill meu, Amfortas, vas a oficiar?

(Llarc silenci.)

Avui el Grial veure encar puc i viure?

(Llarc silenci.)

Cal que'm mori sèns que'l Senyor m'ampari?

AMFORTAS

(Mitg soslleuant-se, en un esclat del més dolorós desesperament.)

Ai laç! ai laç de mi!

Oh pare, un'altra volta
fes tu l'Ofici august.

Oh viu tu, viu; deix que jo mori!

LA VEU DE TITUREL

Visc dins la tomba per mercè de Déu,
prò feble'm trob pel seu servici.
Tu fes-lo i purga'l teu pecat!
Descobri's el Grial!

AMFORTAS

(Alçant-se per a privar-ho an els Patges.)

No! No'l descobrin pas! Oh!
Nul home, nul compren l'afrós torment
que trob mirant açò qui us dona encís!

Què es la ferida, ni ses greus dolors,
contra eix flagell d'infern semblant
qui'm damna a fer l'Ofici sant?

Trist heretatge'l que a mi llegaren!
Jo, el sol culpable entre'ls confreres,
de l'alt santuari tinc la cura;
pels purs la Gracia implora un'arma impura!

Oh castic, castic sèns paria,
que, ofés, el Déu clement m'envia!

Vers Ell, ai! vers sa Gracia immensa,
glatesc sèns frè tot'hora;
del fons del cor perdó i remença
an Ell ma veu implora!

Ja l'hora ve:

un raig de llum damunt el Grial es baixat...

l'altar s'encen!

(Fitant l'esguart davant seu.)

El cobre-calze cau, i el vas sagrat
de foc vivíssim es nimbat.

Mon dol s'inflama en celestial delit;
de sanc la divina deù

sento vessar-se dins mon pit!

Ma propia sanc del pecat sent la veu:
en cursa sense frè
dins meu regolfa encesa,
i amb terrible esglai, de plè
se llença al món d'impuresa.

De nou la resclosa ella fèn
i a glops altra cursa empren:
ix per la nafra qui'm puny igual
a aquella que l'espeut, amb colp mortal,
al vostre Salvaire li obría al flanc.

Per ella, amb llarmes píes,
vessava 'l Senyor sa divina sanc,
expiant l'humana follia;
i per ella avui, en eix santuari,
jo 'l guarda de sacres emblemes,
del balcem de vida suprema,
ja'm sent l'impura sanc brolla,
font del desitg i eternal calvari
que mai nul martiri expiar podrà!

Clemença! Clemença!
Divina Gracia! Ai, clemença!
Lleva-m la càrrega,
clou ma ferida;
que trobi mort santa...
i en Tu... ma vida!

(Cau sense sentits.)

LES VEUS D' ELS INFANTS I DONZELLS

(De dalt la cúpula estant)

Pietat dû seny
al Candit-Foll;
prest vindrà
mon escullit!

ELS CAVALLERS

(Amb veu baixa)

Çò diu la profecia;
tingues, doncs, fè
i fes l'Ofici avui.

LA VEU DE TITUREL

Descobri's el Grial!

(Els Patges lleven la porpra qui cobreix l' estoig d' or, i 'n treuen de dins un antic calze de cristall, del qual lleven també la cobertura, posant-el damunt l' altar, al davant d' Amfortas.)

VEUS

(De l' algaría)

«Preneu mon Cos,
preneu ma Sanc,
de mon Amor l'ofrena!»

(Mentre que Amfortas se postra devotament devant del calze, adorant-el en silenciosa pregaria, la penombra s'espandeix per el temple, devenint sempre més intensa. A la fi la foscor devé complerta.)

VEUS DELS INFANTS

(De l' algaría.)

«Preneu ma Sanc,
preneu mon Cos,
i 'l meu recort serveu!»

(Un raig de llum enlluernador davalla damunt del calze i, fendint son cristall, l' encén amb tons de porpra qui devenen sempre més vius, irradiant damunt de tot una suau resplendor. Amfortas, amb el rostre transfigurat, enlaira solemnialment el Grial i 'l balanceja suaument a dreta i esquerra, consagrant així 'l Pà i el Vi. Tot-hom es agenollat.)

LA VEU DE TITUREL

Oh santa delícia!

Sa llum ja'ns envia'l Senyor!

(Amfortas torna a deixar damunt l' altar el Grial, qui 's va esblaimant més i més, mentre que s'evaneix la foscor de la nau. Els Patges tornen a cloure el calze dins l' estoig i 'l cobreixen com abans. Torna de plè la llum del jorn. Els quatre Patges distribueixen, durant sò qui segueix; el Pà i el Vi: prenen de sobre l'altar les dugues àmfores consagrades per Amfortas, reparteixen el Pà entre Els Cavallers i omplenen llurs beires de Vi. Els Cavallers s'asseuen per a celebrar l' àgapa. Gurnemanz s' hi asseu també, guardant un lloc buit al seu costat i ab un signe convida Parcival per a que l' ocupi. Aquest, emperò, roman dret a un costat, ert i silenciós, completament extasiat.)

ELS INFANTS

(De dalt de tot de la cúpula.)

Pà i Vi del Sant Cenacle
fondre va 'l diví miracle,
de pietat com dolça deù,
en la Sanc que un jorn vessà
i en el Còs clavat en Creu.

ELS DONZELLS

(De mitja cúpula estant)

Sanc i Còs del Mestre Altíssim
fosos ja pel dò caríssim

de l' augusta Amor veieu
en eix VÍ dolç de tastar,
i en eix Pà que avui mengeu.

ELS CAVALLERS

(Una meitat.)

Tast fem del Pà,
pugui infiltrà
al cos braó i potença;
l' hom faci fort
fins a la mort
complint l' eternal volença.

(L' altra meitat.)

Tast fem del VÍ,
torni 's així
de vida sanc xardorosa;

(Tots.)

faci aplegâ-ns
com bons germans,
per' batre-ns ab força piadosa.

Pau eu la Fè!
Pau en l' Amor!

ELS DONZELLS

(De mitja cúpula estant.)

Pau en l' Amor!

ELS INFANTS

(De dalt de tot de la cúpula.)

Pau en la Fè!

(Els Cavallers se són alçats i, anant els d'una banda a l'encontre dels de l' altra, s'abracen solemniament. Amfortas, qui no ha pres part en l' agapa, mentre tant s' es refet de la seva exaltació extàtica; acota ara'l cap i 's posa la mà damunt la ferida. Els Patges s' hi atancen i revelen amb llurs gests que la ferida torna a sangnar; prenen cura d'ell, posant-el altre colp damunt la civera i mentre que tothom se disposa per a la marxa, convoien el rei i l'estoig sagrat en el mateix ordre que a l' arribada. Els Cavallers formen també altre vegada llur solemniat seguici i parteixen pausadament. La llum del jorn minva. Tornen a travessar la nau els seguicis dels Escuders qui devallen de la cúpula i amb pas apressat ixen

del temple mentre que sonen de nou les cloques. Parcival, qui al sentir els forts crits de dolor d'Amfortas havia portat vivament la mà sobre son cor, apretant-el convulsivament bona estona, roman encara en el mateix lloc incommovible i espauumat.)

GURNEMANZ

(S' acosta malhumorat a Parcival, saccejant-li un braç.)

Que fas aci encar?
Saps què es çò que has vist?

(Parcival torna a apretar-se el cor i mou un poc el cap negativament.)

GURNEMANZ

(Força enujat.)

No ets pas res d' altre sinó un foll!

(Obre una porteta d' un costat de l' escena.)

Fòra ja! Fes ta via sol!
Prò escolta Gurnemanz;
deix' nostres cignes en pau fent llur vol,
i cerca-t un' oca, qu'ets gans!

(D'una empenta foragita Parcival i clou la porta darrera seu amb gest violent i sorrut, mentre qu' ell segueix Els Cavallers.)

UNA VEU

(Sola, en l' alçaria.)

«Pietat dû seny
al Caudit-Foll!»

VEUS

(De mitja alçaria.)

Pau en la Fè!

(De dalt de tot)

Pau en la Fè!

Souen els darrers sons de les cloques mentre que se corre la cortina.

La traducció dels textos de Wagner qui figuren en aquest programa es deguda a En Geroni Zanné i En Joaquim Pena.

PUBLICACIONS

DE LA

ASSOCIACIÓ WAGNERIANA

OBRES DE RICART WAGNER

PRIMERES PUBLICACIONS

El capvespre dels déus	Preu: 2 ptes.
L'or del Rhin.	(Agotada)
La Walkyria	(Agotada)

TEATRE COMPLERT

Traduccions aplicades a la musica i ab l'exposició tematica:

Les Fades	Preu: 1'50 ptes.	
Rienzi, el darrer dels tribuns	— 1'50 —	
L' Holandès Errant	— 2 —	
Tannhäuser i la tençó de la Wartburg	— 2 —	
Lohengrin	— 2 —	
Tristany i Isolda	— 3 —	
Els Mestres Cantaires de Nuremberg	— 3 —	
L'anell del nibelung {	L'or del Rhén (2. ^a edició).	— 3 —
	La Walkiria (2. ^a edició)	— 3 —
	Sigfrid	— 3 —
	La posta dels déus	— 3 —
Parcival.	— 3'50 —	

OBRES TEORIQVES I CRITIQUES

DE RICART WAGNER

Volum I. — "Musica del Pervindre".—L'art i la Revolució. Preu: 3 ptes.

PARTITURES CATALANES

Lohengrin	(Agotada)
Els Mestres Cantaires de Nuremberg	Preu: 25 ptes.
Tannhäuser.	— 25 —
Tristany i Isolda	— 25 —

Explendides edicions de cant i piano ab el text original alemany, la traducció catalana i l'indicació dels estruments orquestrals. El preu marcat es de l'exemplar a la rustega. Amb 5 ptes. de augment s'obté l'exemplar relligat amb magnífiques tapes.

OBRES DELS COMENTADORS WAGNERIANS

El drama wagnerià, pel crític alemany H. S. CHAMBERLAIN; traducció de *Joaquim Pena*.—Preu: 3 ptes.

Conferències donades a la Associació Wagneriana, per *F. Pedrell, A. Ribera, J. Pena, M. Domenech Español, A. Gual, J. M. Roviralla, A. Par, M. de Montoliu, J. Maragall, X. Viura, L. Clariana i J. Jordan de Urries*.—Preu: 5 ptes.

L'Art de Ricart Wagner: L'obra poetica.—L'obra musical, per ALFRET ERNST, traduït del francès per *Geroni Zanné*.—Dos grans volums, preu: 10 ptes.

L'anell del nibelung de Wagner i les condicions de l'humanitat ideal, per DAVID IRVINE, traduït de l'anglès per *Manuel de Montoliu*.—Preu: 3 ptes.

Obres literaries de cultura wagneriana

Lo Rei Lear, tragedia de SHAKESPEARE, traducció catalana amb les variants de les edicions prínceps, observacions dels principals comentaristes; i examen crític de la tragedia per *Antòs Par*.—Preu: 7'50 ptes

EN PREPARACIÓ

Obres teoriques i crítiques de R. Wagner. — L'obra d'art del pervindre. — Opera i drama, traduïdes de l'alemany per *Joaquim Pena*.

Ricart Wagner poeta i pensador, gran estudi crític, d'ENRICH LICHTENBERGER, traduït per *G. Zanné*.

Poemes Wagnerians, originals de *G. Zanné*.

PARCIVAL.—Partitura catalana.

Aquestes obres están de venda en l'«Associació Wagneriana», Rambla de Catalunya, 7 (Angelus-Hall), en les llibreries i magatzems de musica i en el Saló de descans del Palau de la M. C. durant els presents Festivals.

Dimars 27 Maig 1913
TERCER FESTIVAL

PROGRAMA

— PRIMERA PART —

FAUST. Obertura.

IDILI DE SIGFRID.

RIENZI. (Acte V) Pregaria, per EN FRANCISCO VIÑAS.

DIRECCIÓ: J. LAMOTE DE GRIGNON.

— SEGONA PART —

PARCIVAL

ACTE SEGON

Preludi del Quadre 1.er

QUADRE SEGON (compleert)

EL JARDÍ ENCANTAT

Escena de Les Noies-Flors i Parcival. — Gran escena de Kundry i Parcival. — Final, aparició de Klingsor i desencantament del jardí.

Parcival: Francisco Viñas.

Kundry: Gina Pasini Vitale.

Klingsor: Innocenci Havarro.

Noies-Flors: { Solistes: Concepció Badia. — Adela Sarré. — Andreua Fornells. — Ramona Noguera. — Dolors Sala. — Judit Tarragó.

Cor: Orfeó Català: Secció de Senyoretas.

DIRECCIÓ: FRANZ BEIDLER.

AL PUNT DE 2/4 DE 10

LA WALKIRIA

Primera part de la Tetralogia

L'anell del Nibelung

Traducció en vers aplicada a la musica

PER

Joaquim Pena i Geroni Zanné

amb una detallada exposició dels temes
musicals de l'obra

Preu: 3 pts.

Revista Musical Catalana

Butlletí Mensual del Orfeó Català

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CARRER ALT DE SANT PERE, 13

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Barcelona	Pels socis de l' «Orfeó Català», un any	4 ptes.
"	" no socis.....	5 "
Fòra.....	" socis de l' «Orfeó Català», "	5 "
"	" no socis.....	6 "
Extranger		6 frs.

SE SUSCRIU, ADEMÉS, EN LES PRINCIPALS LLIBRERIES I MAGATZEMS DE MUSICA

Número solt, 50 centims

LES ARTS GRÁFIQUES
J. COMAS. - SARADELL
LITOGRAFIAT AMB LA ROTATI-
VA OFFSET DE LA CASA MANN

52042